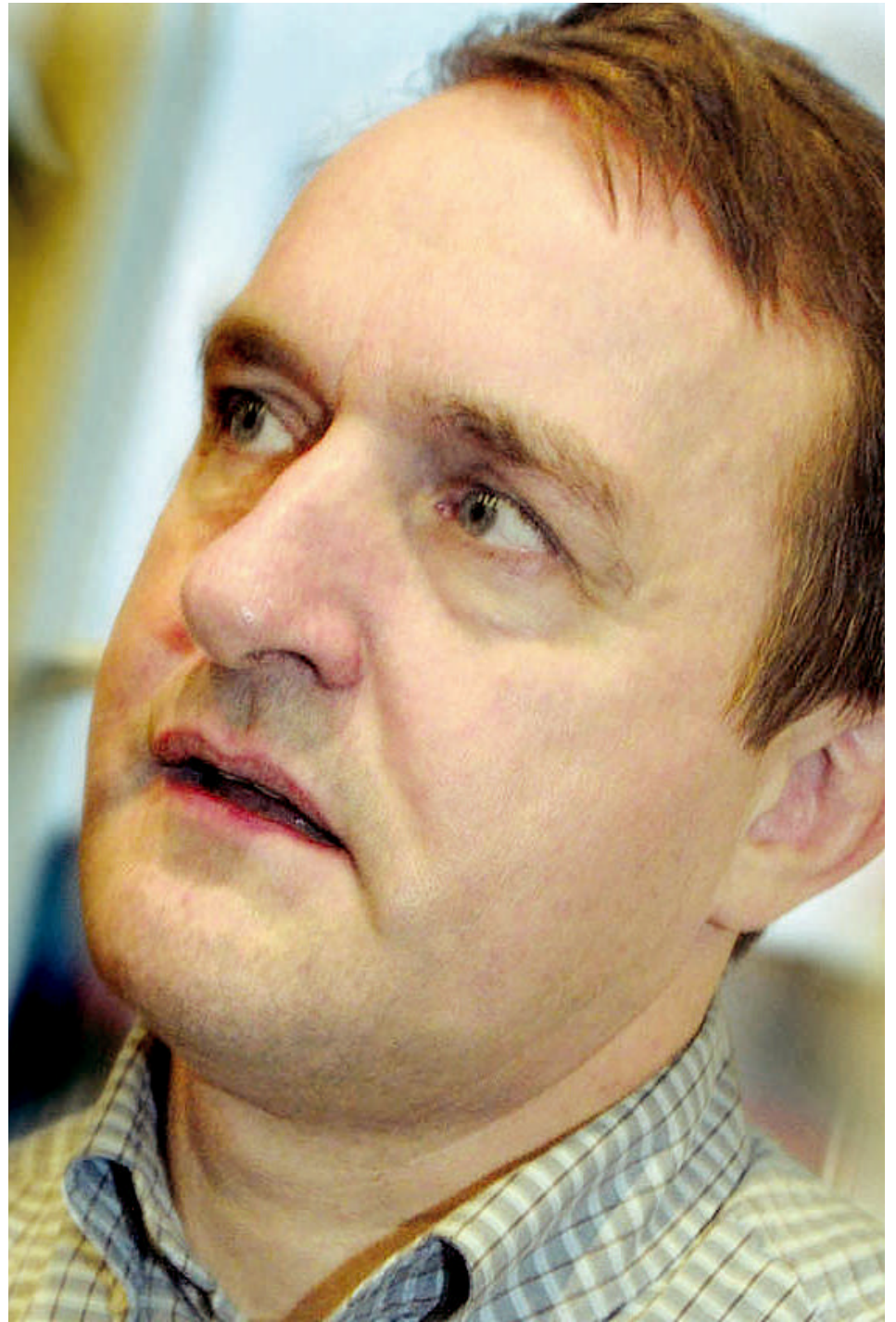

MYNDIR: ÁLVUR HARALDSEN

Jóhanna Sigurðardóttir, forsætisráðharri Íslands, og Jenis av Rana, formaður í Miðflokkinum. Jenis av Rana vildi ikki sita til borðs við Jóhannu orsakað av hennara kynsligu sannføring.

lúgva fyri sær sjálvum. Kanska eru tey fleiri, enn vit halda, sum taka undir við Jenisi av Rana og veruliga hava so stóra andstygd fyri samkyndum, at tey ikki kunnu vera í rúmi saman við teimum.

Ivast vit í, um so er, so man stundin vera komin, at føroyingar innanhýsis taka dystin upp um virðini, sum føroyska samfelagið skal byggja á í framtíðini.

Í lögtinginum liggur eitt uppskot um nýggja stjórnarskipan fyri Føroyar, sum kemur til viðgerðar hósdagin 23. september kl. 11.00. Tá tosað hefur verið um hetta uppskotið, hefur mest verið tosað um fyrstu lógargreinirnar, ið snúgva seg um landið, tjóðina og samvaldisstöðu landsins. Men í stjórnarskipanini eru nógvar aðrar lógargreindir, eitt nú lógargreindir, ið skulu staðfesta, at vanlig mannaættindi skulu galda í Føroyum.

Í grein 7 í uppskotinum stendur: »Øll fólk eru javnsett uttan mun til kyn, eyðkenni og frábregði.« Síðan stendur: »Eingin munur má vera tilvildarligur, órættvísur ella mannminkandi.« Í grein 8 verður staðfest: »Øll eiga rætt til lív og trygd.« Í grein 8 stendur eisini: »Ongin kann verða revsaður ella viðfarin miskunnarlest ella óvirðiliga.« Í grein 12 verður staðfest, at øll eiga rætt at trúgva og útinna sína trúgv, og at

kristni trúnni kunnu verða veittar serligar sømdir, tó uttan at gera seg inn á aðrar fatanir.

Spurningurin er, hvørja av hesum orðingum formaðurin í Miðflokkinum hefur skilt, um hann hefur skilt nakra.

Hann javnsetti við útsøgn síni ikki Jóhannu Sigurðardóttir og konu hennara við onnur fólk, men gjørdi mun á

»Eingin munur má vera tilvildarligur, órættvísur ella mannminkandi. Eingin kann verða revsaður ella viðfarin miskunnarlest ella óvirðiliga

Stjórnarskipan Føroya

teimum á mannminkandi hátt. Til ber eisini at siga, at hann viðför tær báðar miskunnarlest og óvirðiliga. Við síni snævuskýgdu kristnifatan, sum hann sambært stjórnarskipanaruppskotinum hefur rætt til at hava, tó uttan at gera seg inn á aðrar fatanir, gjørdi hann seg inn á grundleggjandi mannaættindi. Somu mannaættindini, sum vesturheimurin í heimskríggjum og borgarakríggjum hefur bløtt milliónir av litrum fyri at sleppa at orða og samtykkja í altjóða sáttmálum.

Um meirilutin talar

Hetta í sjálvum sær var nóg álvarsligt, og tí gjørdist málið eisini eitt rokmál uttanlands. Men tað hevði eisini eina aðra álvarsliga dimensión. Við síni atferð móttvegis íslenska forsætisráðharranum tók Jenis av Rana eina heila tjóð sum gíðsla, sína egnu tjóð. Hann gjørdi júst tað sama sum prædikumaðurin, ið fordømdi Elton John í

fingið 2.300 viðurkennandi herðaklapp fyri sína aktión. Men eitt er at harmast á Facebook, við kaffiborðini og á lögtingsvalum fjórða hvørt ár. Spurningurin er, um tigandi meirilutin í Føroyum ikki meira ítøkiliga nú skuldi reist seg og talað at.

Sleppa víðgongdir minnilutar óátalað at seta dagskránnar við sínum fordømandi sjónarmiðum, og sleppa teir at oyðileggja umdømi landsins í heimspressuni, og onki verður gjørt, so kunnu summi lættliga fáa ta fatan, at mannafiggindaligur husgunarháttur er góðtikin í Føroyum. Neyvan heldur meirilutin, at hetta er í lagi.

Tí er lutan tann rætta at taka dystin upp um virðisgrundarlagið í Føroyum, nú Stjórnarskipan Føroya kemur til umrøðu. Latið okkum samtykkja skjalið, sum vit til eina og hvørja tíð kunnu siga er okkara veruliga tolsama, rúmliga og víðskygda virðisgrundarlag. Latið okkum verja tey, ið vilja dyrka sína trúgv, og latið okkum verja tey, sum orsakað av trongskygdum prædikantum eru fyri mannminkandi ágangi. Latið okkum samtykkja okkara fólkaræðisliga grundarlag, so vit altíð kunnu siga við umheimin, at soleiðis eru vit veruliga, tí í veruleikanum eru vit menniskjalig og ófordømandi.

Ella eru vit?

summar. Setti egið trongskygni, ótolsemi og fyrilitaloysi fram um umdømið hjá landi og fólki. Føroyingar verða tí enn einaferð settir í bás sum forstýraðir ørvitisknokkar, hesaferð tíverri eisini í Íslandi, har vit annars altíð hava verið sera høgt í metum og mangan eru borin á lógvum, ikki minst tá arbeidsneyð hefur verið í Føroyum.

Á kjaktorgum tykist breið semja at vera um, at hetta líkist bara ongum, og summi eru rættliga óð. Blaðmaðurin, Arni Zachariassen, sum skrivaði Jóhannu Sigurðardóttir eina almenna umbering í vikuni, hefur á Facebook